

Henning Philipsen (SF):

Jeg skal sige på socialistisk folkepartis vegne, at vi har den opfattelse, at det naturligvis ikke er rigtigt at sætte tidsfrister i en lov, som er umulige at overholde. På den anden side må vi sige lige så klart og tydeligt, at det vil være uacceptabelt at forlænge de tidsfrister, der er, hvis det er således, at man vil have brandsikret de ejendomme, der her er tale om. Det vil være uacceptabelt af hensyn til de mennesker, der bebor disse ejendomme, som er så brandfarlige, som tilfældet er, og som har afstedkommet ulykker, der har givet genlyd landet over, med menneskelige tragedier.

Jeg vil også gerne føje til, at jeg er uenig med forslagsstillerne i, som de siger i bemærkningerne til lovforslaget, hvad angår nr. 3, at det ikke kan være rigtigt, at landets mange forskellige kommunalbestyrelser helt på egen hånd kan afgøre, hvorvidt de vil meddele dispensation. Jeg mener ganske enkelt, at det må være kommunalbestyrelserne, som må have retten til at meddele dispensation, for det er de eneste, der efter min opfattelse på stedet kan afgøre, om det er rigtigt at meddele dispensation. Jeg mener derfor, at forslagsstillerne har uret i deres påstand i bemærkningerne til lovforslaget om, at kommunerne ikke skulle have denne adgang.

Jeg vil måske endda føje til, at jeg synes, at når man anvender udtrykket »de mange forskellige kommunalbestyrelser«, så ligger der heri måske utilsigtet en nedvurdering af kommunalbestyrelserne, men kommunalbestyrelserne er jo nu engang valgt på baggrund af befolkningens afgørelse ved et kommunalvalg, og jeg mener, at disse kommunalbestyrelser har både en ret og en pligt til at forvalte en given lovgivning.

Det sidste, jeg skal sige, er, at det kan godt være, mange grundejere har misforstået loven, som der står i bemærkningerne vedrørende nr. 5, men det ændrer bare ikke noget ved, at grundejerne lige så vel som alle andre borgere har pligt til at kende lovens bogstav. Det burde man i hvert fald i fremskridtspartiet vide noget om, ikke mindst når det gælder straffeloven.

Haunstrup Clemmensen (KF):

Det konservative folkeparti medvirkede i sin tid som noget helt naturligt til gennemførelsen af denne lovgivning, og jeg synes, der er en så alvorlig baggrund, at det må være rigtigt, at ministeren understreger, at den skal gennemfö-

res uden unødigt forsinkelse. Det synes jeg i og for sig er det, der må være retningslinjen: uden unødigt forsinkelse.

Det må også være rigtigt, som hr. Johan Philipsen understregede det, at den frist, der er den væsentligste, naturligvis er fristen for gennemførelsen af disse foranstaltninger.

Vi vil ikke afvise, at der på enkelte andre områder kan være grund til at se på fristerne. Der kan altid være grund til at se på, hvor langt man er kommet på disse områder, hvor meget de forskellige administrationer kan følge med i de tekniske godkendelser, og vi understreger jo, at vi naturligvis har tillid til, at den dispensation, som også ministeren henviste til vedrørende materiale-mangel m. v., vil blive brugt på forsvarlig og forstandig måde. Men lovens hovedsigte bør ikke forsinkes.

Med hensyn til ændringen, som man i punkt 5 har foreslået fra forslagsstillerne side vedrørende Grundejernes Investeringsfond, er vi uenige med forslagsstillerne og enige med ministeren ud fra den begrundelse, der her er givet.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi erkender klart, at der kan være problemer omkring tidsfristerne med hensyn til de brandsikringsforanstaltninger, der skal foretages ifølge gældende lov, men jeg må lige så klart indrømme, at jeg ikke kender et tilstrækkelig stort udsnit af de ejendomme, der skal brandsikres, til, at jeg kan udtale mig helt konkret om, hvorvidt det er nødvendigt i den øjeblikkelige situation at ændre ved tidsfristerne. Og når man har en vis usikkerhed over for det, er det vel ikke mere end rimeligt, at man siger: vel, her ligger et forslag om at ændre tidsfristerne, så må man i udvalget se, om det er rimeligt at imødekemme det.

Derfor kan jeg kun sige, at vi fra vort partis side er indstillet på, at foranstaltningerne skal gennemføres så hurtigt som muligt, men er det ikke muligt, vil vi da opfatte dette forslag som en seriøs påtegning af, at vi må finde nogle andre tidsfrister, hvorefter det er muligt at gennemføre disse foranstaltninger, som skal gennemføres efter gældende lov.

Til fremskridtspartiet må det så være summa summarum: vi er villige til positivt at se på lovforslaget og vil gerne være med til at fremprovokere disse oplysninger, som kan give os grundlag for at bedømme, om lovforslaget er relevant.